

بیماریهای گیاهی، جلد ۴۲، ۱۳۸۵

ارزیابی مقاومت تعدادی از ژنوتیپها و ارقام بادام به

Phytophthora cactorum

Evaluation of resistance of some almond genotypes and cultivars to *Phytophthora cactorum*

ناصر صحرانگرد* و ضیاءالدین بنی هاشمی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی چهارمحال و بختیاری، شهرکرد و

بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز

دریافت ۸۳/۱۰/۱۵ پذیرش ۸۵/۵/۲۵

چکیده

عکس العمل دانهال یکساله ۱۰ ژنوتیپ و ۱۲ رقم بادام (*Prunus dulcis*) و یک ژنوتیپ بادام کوهی (*Amygdalus oreintalis*) به *Phytophthora cactorum* در شرایط گلخانه (C ۸ ± ۲۶) مورد بررسی قرار گرفت. شش ماه پس از مایه زنی، صفاتی نظیر میزان مرگ و میر دانهالها، وزن ریشه، میزان پیشرفت بیمارگر و درصد کلونیزه شدن ریشه تعیین گردید. بیشترین میزان مرگ و میر دانهالها و بافت مردگی طوقه و ریشه با کمترین مقدار وزن ریشه در بادام کوهی بود. در میان ژنوتیپهای مطالعه شده حساسترین ژنوتیپ بادام کوهی و مقاومترین آنها تلخه صادق آباد بود. بطور کلی فراوانی مقاومت در ژنوتیپهای تلخ (بجز تلخه ناغان) بیشتر از ژنوتیپهای سنگی و ارقام تجاری بود.

* مسئول مکاتبه

مقدمه

تاکنون گونه‌های مختلفی از عوامل قارچی بیماریزای خاکزاد از نقاط مختلف ایران از درختان میوه هسته‌دار جدا سازی و شناسایی شده است. مهمترین آنها گونه‌هایی از *Armillaria* و *Dematophora necatrix* Hart. ، *Verticillium dahliae* Kleb. و *Phytophthora mellea* (Vah.) Kum. می‌باشد، از بین این عوامل، گونه‌های *Phytophthora* از پراکنش بیشتری برخوردارند (Ershad 1995, Banhashemi 1995, Banhashemi & Sartipi 2004). استفاده از پایه‌های مقاوم در مدیریت بیماریهای گیاهی خاکزاد ناشی از فیتوفتورا بهترین روش کنترل است. مطالعات متعددی در خصوص ارزیابی مقاومت پایه‌های درختان میوه هسته‌دار به گونه‌های فیتوفتورا در سایر نقاط دنیا صورت گرفته است. تحقیقات انجام شده در ایران پیرامون بیماریهای طوقه و ریشه درختان میوه هسته‌دار محدود به گزارشهایی از عوامل بیماریزای خاکزاد مولد پوسیدگی طوقه و ریشه می‌باشد (Fatemi 1980, Ershad 1995). در ایران تا کنون پنج گونه فیتوفتورا شامل *P. citricola*, *P. nicotianae*, *P. iranica* و *P. cactorum* از درختان میوه هسته‌دار بجز هلو گزارش شده است (Sartipi & Banhashemi 1998b, Banhashemi 1995). بنی‌هاشمی و سرتیپی طی بررسی‌های انجام شده روی عکس‌العمل دانه‌های ارقام مختلف درختان میوه هسته‌دار به *P. cactorum* نشان دادند که رقم تجاری مامایی حساسترین و ژنوتیپ زردآلوی هلندر مقاومترین پایه به بیمارگر مذکورند (Banhashemi & Sartipi 2004). در استان چهارمحال و بختیاری بادام نسبت به بقیه درختان میوه هسته‌دار از اهمیت بیشتری برخوردار است و سطح زیر کشت نسبتاً وسیعی را به خود اختصاص می‌دهد، از طرفی مهمترین عامل زوال و مرگ درختان بادام در این استان عوامل بیماریزای خاکزاد است که در بین آنها عوامل پوسیدگی طوقه و ریشه اهمیت ویژه ای دارند و منطقی‌ترین روش کنترل این عوامل استفاده از ارقام و پایه‌های مقاوم است. لذا هدف از این بررسی تشخیص و تعیین پراکندگی گونه‌های قارچ عامل پوسیدگی طوقه و ریشه بادام در این استان و ارزیابی عکس‌العمل برخی از ارقام و توده‌های محلی بادام به

مهمترین عامل پوسیدگی طوقه و ریشه در شرایط آزمایشگاه و گلخانه است.

روش بررسی

جداسازی و خالص سازی

برای جداسازی قارچ در بهار و تابستان ۱۳۷۹ الی ۱۳۸۲ از طوقه و ریشه درختان بادام مرده یا در حال زوال در مناطقی از استان چهارمحال و بختیاری شامل حاشیه زاینده رود (مارکده، صادق آباد، هوره، بن، سامان، کاهکش، ایلبگی، سوادجان، شوراب و چم چنگ)، اردل، بهشت آباد، ناغان، کریم آباد، جونقان، فارسان، چلیچه، بروجن و لردگان نمونه برداری شد. این نمونه‌ها شامل بافتهای سالم و بیمار طوقه و ریشه‌های اصلی و قسمتهای آلوده ریشه‌های فرعی بودند. نمونه‌ها درون کیسه‌های پلاستیکی به آزمایشگاه انتقال داده شد و پس از شستشو زیر شیر آب به قطعات کوچک تقسیم و در روی محیط‌های عمومی سیب‌زمینی- دکستروز - آگار، ذرت - آگار و محیط نیمه انتخابی بدون پیمارسین (شامل CMA بعنوان محیط پایه + آمپی سیلین $250 \mu\text{g/ml}$ ، ریفامپسین $10 \mu\text{g/ml}$ و PCNB $10 \mu\text{g/ml}$) کشت داده شد و بمدت یک هفته در دمای $25 \pm 1^\circ\text{C}$ در تاریکی قرار داده شدند و بعد از روز دوم بطور روزانه مورد مشاهده قرار گرفتند (Ershad 1992, Singleton *et al* 1992 and Onkar & Sinclair 1985).

پس از ظهور پرگنه‌ها و مشاهدات اولیه میکروسکوپی برای جدایه‌های مشکوک به فیتوفتورا، ۲۰-۱۵ عدد بذر شاهدانه که بمدت ۱۰ دقیقه در آب جوشانیده و سپس خنک شده بودند، روی ریشه‌های جوان پرگنه‌ها قرار داده شدند. پس از ۲۴ ساعت در دمای $25 \pm 1^\circ\text{C}$ ، این بذور به یک تشتک پتری حاوی ۱۵-۱۰ سانتی متر مکعب آب مقطر سترون انتقال یافته و در انکوباتور زیر نور مهتابی قرار داده شدند. بذور کلونیزه شده پس از ۲۴ ساعت تا مدت یک هفته جهت تشکیل اسپورانژیوم و رهاسازی زئوسپور مورد بررسی قرار گرفتند. جهت خالص سازی پرگنه‌های قارچ‌های جدا شده به روش نوک ریشه، بلوکهای میسلیومی شش میلی متری از حاشیه پرگنه‌های جوان در حال رشد بر روی محیط‌های نیمه انتخابی به محیط آب - آگار ۲٪ انتقال داده شد. پس از ۲۴ ساعت با استفاده از روش کشت نوک ریشه (hyphal tip)، قطعات جدا شده به محیط‌های نیمه انتخابی انتقال یافتند. برای سایر قارچها به

روش نوک ریشه خالص سازی صورت گرفت (Ershad 1992, Onkar & Sinclair 1985).

شناسایی

تشخیص جدایه‌ها پس از خالص‌سازی، براساس خصوصیات مورفولوژیکی اندامهای رویشی، تولید مثلی و دماهای رشد با استفاده از کلیدهای موجود اقدام شد (Ershad 1992, Erwin & Riberio 1996) پس از شناسایی مقدماتی جهت تأیید شناسایی نمونه‌هایی به بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز و مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی ارسال گردید.

اندازه‌گیری رشد جدایه‌های فیتوفتورا در دماهای مختلف

از حاشیه پرگنه‌های در حال رشد، یک بلوک میسیلیومی شش میلی‌متری در مرکز هر تشک پتری حاوی محیط‌کشت قرار داده شد. برای هر جدایه و هر دما سه تکرار در نظر گرفته شد. نرخ رشد جدایه‌ها در دماهای ۵، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ و ۳۵ درجه سانتی‌گراد اندازه‌گیری شد و بصورت میلی‌متر در روز محاسبه گردید (Ershad 1992, Erwin & Riberio 1996).

تعیین واکنش برخی از ارقام و ژنوتیپ‌ها (توده‌های محلی) بادام به قارچ

Phytophthora cactorum

دو جدایه از *Pca* (جدایه اردل و صادق آباد) برای ارزیابی مقاومت ارقام و ژنوتیپ‌های بادام به آنها مورد بررسی قرار گرفت. برای بررسی واکنش یک توده بادام کوهی (*Amygdalus orientalis* Duh.) و ۱۲ رقم بادام (*Prunus dulcis*(Mill.) Webb.) شامل: مامایی، سفید، ربیع، ۱۷ شاهرود، ۱۳ شاهرود، آذر، Necplus، ۶ شاهرود، ۱۲ شاهرود، Non-pareil، ۱۵ شاهرود، ۲۱ شاهرود و ۱۰ ژنوتیپ (توده محلی) بادام بنام تلخه کریم آباد، سنگی کریم آباد، تلخه ناغان، سنگی جوقان، تلخه شوراب، سنگی شوراب، سنگی امامیه، تلخه پوست نازک هوره، تلخه صادق آباد و تلخه امامیه مورد استفاده قرار گرفت. برای پرورش دانهال ارقام و ژنوتیپ‌های مورد نظر از بذور آنها استفاده شد. برای تهیه بذور توده‌های محلی یا ژنوتیپ‌ها ضمن بازدید از باغات قدیمی بادام در استان چهارمحال و بختیاری از درختان مسن (با حداقل ۲۰ سال سن) نمونه‌های بذر بادام جمع‌آوری شد و درختان منتخب علامت گذاری گردید. در

آذر ماه ۱۳۸۰ بذور مورد نظر پس از شکستن پوست آنها (بطوریه که مغز آسیب ندیده باشد) در گلدان‌های حاوی خاک بکر بعلاوه ماسه کاشته شدند و گلدان‌ها در شرایط محیط آزاد برای تأمین نیاز سرمایی بذور قرار داده شدند، در اوایل بهار با جوانه زدن بذور و ظهور گیاهچه‌ها، گلدان‌ها به گلخانه منتقل شدند. در هر گلدان چهار عدد بذر بادام کاشته شد و برای هر رقم ۱۳ عدد گلدان در نظر گرفته شد. گلدان‌ها در شرایط دمایی گلخانه $8 \pm 26^{\circ}\text{C}$ نگهداری شدند، دانه‌ها در مواقع لزوم با کود مایع فوسامکو به نسبت پنج در هزار محلول پاشی شدند، همچنین برای کنترل کنه تارتن با استفاده از سموم کنه‌کش چهار بار سم پاشی شدند.

تهیه مایه قارچ Pca: برای تهیه مایه قارچ (inoculum) از گندم، جو و شن ریز استفاده گردید. ابتدا در ظروف شیشه‌ای درب دار یک لیتری مقدار ۵۰۰ میلی لیتر از گندم، جو، یا شن ریز ریخته شده و سه روز متوالی در دمای 121°C اتوکلاو شدند، مقدار ۱۰۰ میلی لیتر عصاره ذرت بلغور شده و ۵۰ میلی لیتر عصاره شاهدانه سترون به هر کدام از ظروف حاوی گندم، جو، یا شن ریز اضافه گردید. از کشت جوان جدایه‌های Pca تعداد ۱۰ بلوک میسیلیومی به قطر شش میلی‌متر به این ظروف اضافه شد پس از بهم زدن، ظروف در دمای $1^{\circ}\text{C} \pm 25$ به مدت سه هفته نگهداری شدند (Erwin & Ribeiro 1996).

مایه‌زنی دانه‌ها: از دانه‌های یکساله بادام که در گلدان‌های حاوی خاک بکر پرورش یافته بودند، برای مایه‌زنی استفاده گردید. برای مایه‌زنی دانه‌ها خاک اطراف هر دانه تا عمق حدود هشت سانتی‌متر کنار زده شد و مقدار ۲۰ میلی لیتر از مایه تهیه شده در اطراف طوقه و ریشه اصلی هر دانه قرار داده شده و با خاک پوشانیده شد. بلافاصله و نیز هر هفته یکبار گلدانها به مدت ۲۴ ساعت غرقاب شدند، دانه‌ها در فواصل بین غرقابی و در موقع لزوم با آب لوله آبیاری شدند (Erwin & Ribeiro 1996). گیاهان شاهد نیز با همان روش و شن و گندم حاوی عصاره شاهدانه مایه‌زنی گردید و در همان شرایط گلخانه نگهداری شدند. از ۱۳ گلدان کشت شده برای هر رقم یا ژنوتیپ تعداد ۱۵ دانه‌ها (پنج گلدان و در هر گلدان سه دانه‌ها) با رشد نسبتاً خوب در نظر گرفته شد. پس از ۶ ماه دانه‌ها بدقت از خاک خارج شده و پس از شستشو در زیر شیر آب، درصد دانه‌های مرده، وزن ریشه، مقدار پیشروی قارچ روی ساقه و ریشه اصلی، و درصد کلونیزاسیون هر کدام از بافت‌ها با استفاده از محیط کشت تعیین گردید.

به این نحو که از هر اندام گیاه ۲۰ قطعه چند میلی متری بریده شد و پس از حذف آب اضافی با کاغذ صافی، این قطعات بر روی محیط نیمه انتخابی CMA و محیط PDA اسیدی کشت گردید و در دمای $1^{\circ}\text{C} \pm 25$ قرار داده شدند و از روز دوم به مدت یک هفته نمونه‌ها جهت مشاهده پرگنه‌های قارچ مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج با استفاده از آزمون فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با استفاده از نرم‌افزار MSTAT مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

نتیجه

علائم بیماری: در انواع درختان بادام که نمونه برداری شد، علائم پوسیدگی ریشه، طوقه و تنه در اغلب موارد مشهود بود. پوسیدگی از زیر خاک و ریشه‌های اصلی شروع شده و در بعضی موارد تا ارتفاع نیم متری از سطح خاک روی تنه اصلی درخت ادامه می‌یافت. درختان جوانی که آلودگی شدید داشتند اغلب سبز خشک شده بودند، در حالیکه در درختان مسن‌تر علائمی نظیر ضعف و زوال تدریجی، زردی و ریزش برگها و خشکیدگی سر شاخه‌ها و نهایتاً مرگ درخت مشاهده گردید. بیشترین تعداد مرگ و میر درختان در اواسط تابستان که هوا بشدت گرم باشد دیده می‌شود گاهی نشانه‌های بیماری روی ریشه بصورت توده‌های میسیلیومی سفید تا قهوه‌ای دیده می‌شود. در اکثر موارد صمغ چندانی از پوست طوقه و تنه درختان آلوده بیرون تراوش نمی‌کرد ولی با برداشتن پوست شیرابه گیاهی به فراوانی از بافت آلوده به بیرون جریان پیدا می‌نمود. بافت‌های گیاهی (طوقه) در مناطق آلوده نکروز شده بودند و رنگ آنها از قهوه‌ای تا سیاه متغیر بود، در این حالت گاهی ریشه‌ها ظاهراً سالم بنظر می‌رسید.

جداسازی، تشخیص و پراکنش بیماری: براساس نمونه‌هایی که در سالهای ۱۳۷۹ الی ۱۳۸۲ از باغهای درختان بادام مناطق مختلف استان چهارمحال و بختیاری تهیه شد، ۳۱ جدایه قارچ بدست آمد. مشخصات جدایه‌ها، محل جداسازی و مناطق انتشار آنها در جداول ۱ و ۲ آمده است.

جدول ۱- جداسازی *Phytophthora cactorum* از طوقه و ریشه بادام در مناطق مختلف استان

چهارمحال و بختیاری

Table 1. Isolation of *Phytophthora caetorum* from crown and root of almonds in different parts of Chahar Mahal va Bakhtiari province

جدایه	اندام آلوده (infected organ)	منطقه جدا شده (location)
<i>Pca1</i>	طوقه (Crown)	صادق آباد Sadegh abad
<i>Pca2</i>	ریشه (Root)	هوره Horeh
<i>Pca3</i>	طوقه (C)	بن Ben
<i>Pca4</i>	ریشه (R)	سامان Saman
<i>Pca5</i>	طوقه (C)	اردل Ardal
<i>Pca6</i>	طوقه (C)	ایلگی Ilbeigi
<i>Pca7</i>	طوقه (C)	مارکده Markadeh
<i>Pca8</i>	ریشه (R)	سامان (لقدم) Saman
<i>Pca9</i>	ریشه و طوقه (C&R)	اردل Ardal
<i>Pca10</i>	طوقه (C)	شوراب Shorab
<i>Pca11</i>	ریشه و طوقه (C&R)	کاهکش Kahkesh

Phytophthora caetorum (*Pca*)
C= Crown, R= Root

جدول ۲- خصوصیات مرفولوژیکی برخی جدایه‌های *Phytophthora cactorum* از طوقه و ریشه بادام در استان چهارمحال و بختیاری

Table 2. Morphological characteristics of *Phytophthora* isolates from crown and root of almond trees of Chahar Mahal va Bakhtiari province

متوسط اندازه اندامهای رویشی، تولید مثلی و استراحتی بر حسب میکرومتر

نحوه اتصال آنتریدیوم به اگونیوم (antheridium attachment)	اندازه اسپور (oospore diameter) μm	پاپیل (papile size μm)	نسبت طول به عرض اسپورانژیوم (l/b ratio)	اسپورانژیوم (sporangium size) μm	ریسه (mycelium diameter)	جدایه (isolate)
Paragynous	24.3	4.2	1.2	28.7×23	6.2	1
Paragynous	25.2	3.9	1.3	29.2×22.7	4.9	2
Paragynous	20.6	4.6	1.2	29×24	5.2	3
Paragynous	26.4	4	1.3	34.8×26.6	5.9	4
Paragynous	21.1	3.4	1.2	25.1×19.8	5.4	5

جدول ۳- متوسط آهنگ رشد (میلی‌متر در روز) پرگنه برخی از جدایه‌های *Phytophthora cactorum* در طیف دمایی °C ۵-۳۵ روی محیط CMA

Table 3. Mean growth rates (mmd⁻¹) of different *Phytophthora cactorum* isolates on CMA at various temperatures (5-35 °C)

جدایه <i>P.cactorum</i> Isolate	دما (Temperature) °C					
	5	15	20	25	30	35
1	1.3	3.4	7.8	9.7	7	0
2	1.7	4.1	10.1	11	8.6	0
4	1.5	3.2	11.7	14	9.1	0
5	1.1	3.8	11.9	16.3	11	0

جدول ۴- درصد مرگ و میر، میزان پیشروی علائم روی ریشه و طوقه و وزن ریشه ارقام و ژنوتیپ‌های مختلف دانه‌های بادام مایه‌زنی شده با *Phytophthora cactorum* در شرایط گلخانه

Table 4. Percent of dead seedlings, rates of necrotic on root and crown(mm) and root weight of genotypes and cultivars of almond to *Phytophthora cactorum* under greenhouse conditions

ژنوتیپ genotype	وزن ریشه root weight(g)	میزان لکه نکروتیک در ریشه و طوقه rates of necrotic on root and crown(mm)	درصد مرگ و میر دانه‌ها Percent of seedlings mortality
Talkheh Sadeghabad	121.3ab	15.1ef	0cd
Talkheh Naghan	102.5ab	12.8f	46.7ab
Talkheh Horeh	96abc	22.5cdef	0cd
Sangi Emamia	95abcd	35.7bc	0cd
Sangi Joneghan	85.5abcd	15.9ef	0cd
Talkheh Shorab	83.5bcd	18.2def	0cd
Talkheh Emamia	75.5bcd	13.8ef	0cd
Nonpareil	74.6bcd	16ef	0cd
Shahrood6	73bcd	16.2ef	6.7cd
Necplus	71.8bcd	14.5ef	13.3cd
Sangi Shorab	71.5bcd	34bcd	33.3abc
Sangi Karimabad	71.3bcd	20.6def	53.3ab
Shahrood12	71bcd	32.9bcd	0cd
Talkheh Karimabad	70.3bcd	30bcd	26.7abc
Shahrood13	67.1bcd	39.1b	26.7abc
Shahrood21	59.2cd	18.1def	0cd
Azar	59cd	47b	26.7abc
Sefid	58.5cd	42b	66.7a
Mamaee	57d	32.4bcd	46.7ab
Rabi	57d	26.8cde	13.3cd
Shahrood17	56.8d	40.6b	40abc
Shahrood15	41.7d	19.3def	0cd
<i>A.orientalis</i>	11.8e	78.1a	73.3a

• میانگین‌های هر ستون در کل جداول با حروف مشترک از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار نمی‌باشند.

*Means with the same letters in each column ,in all tables, are not significantly different (P=0.01).

عکس‌العمل دانهال‌های ارقام و ژنوتیپ‌های بادام به قارچ *Pca*: در آزمایش تعیین مقاومت پایه‌های مختلف بادام به قارچ *Pca* (با توجه به جدول ۴) می‌توان توده‌های مورد آزمایش را به سه دسته زیر تقسیم نمود:

- ۱- حساس شامل توده بادام کوهی، مامایی، سفید، سنگی کریم آباد، سنگی شوراب، تلخه کریم‌آباد، ۱۷ شاهرود، ۱۳ شاهرود، آذر، Necplus، ۶ شاهرود، و تلخه ناغان
- ۲- متحمل شامل ربیع، ۱۲ شاهرود، ۱۵ شاهرود و ۲۱ شاهرود
- ۳- مقاوم شامل تلخه صادق آباد، سنگی جونقان، تلخه شوراب، تلخه پوست نازک هوره، سنگی امامیه، Non-pareil و تلخه امامیه

در ژنوتیپ‌ها و ارقامی که میزان مرگ و میر دانهال کم بود یا در حد صفر بود و میزان پیشرفت بیماری کم بود میزان رشد و وزن ریشه بیشتر از ژنوتیپ‌های حساس بود، بنظر می‌رسد یکی از مکانیزم‌های مقاومت میزان رشد ریشه باشد، البته عکس این حالت نیز مشاهده شد بعنوان مثال در ژنوتیپ تلخه ناغان که وزن ریشه نسبتاً بالا بود میزان مرگ و میر دانهال نیز بالا بود (جدول ۴). از کلیه دانهال‌های مایه‌زنی شده با *Pca* قارچ فوق مجدداً روی محیط‌های کشت PARP و PDA بازیابی شد. دانهال‌های شاهد بدون علائم باقی ماندند و قارچ *Pca* جدا نشد.

بحث

از طوقه و ریشه درختان بادام در استان چهارمحال و بختیاری عمدتاً گونه *P. cactorum* (*Pca*) و بعضاً *Dematophora necatrix* (*Dn*) جدا گردید، بیماری‌زایی جدایه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت که بیشترین شدت بیماری‌زایی مربوط به جدایه‌های *Pca* بود. جدایه‌های *Dn* بیماری‌زایی ضعیفی داشتند. در این بررسی پراکنش عوامل پوسیدگی طوقه و ریشه بادام در استان چهارمحال و بختیاری نشان داد که گونه‌های فیتوفتورا از اهمیت بیشتری برخوردارند، بطوریکه از اکثر باغات بادام استان جداسازی شد. با توجه به خصوصیات مرفولوژیکی و بیوشیمیایی جدایه‌ها مشخص شد که بیش از یک گونه از این جنس در زوال و مرگ درختان

بادام استان نقش دارند ولی گونه *Pca* فراوانتر است. گونه *Pca* در درختان میوه بیشتر در ناحیه طوقه درخت فعالیت دارد و باعث پوسیدگی طوقه درختان میوه هسته‌دار می‌شود از طرفی کشت عمیق درختان میوه و زیر خاک کردن ناحیه طوقه شرایط (رطوبت و تاریکی) را برای فعالیت قارچ فراهم می‌کند (رجوع شود به Browne & Viveros 1999). لذا توصیه می‌شود از کشت عمیق درختان میوه و زیر خاک کردن طوقه جلوگیری شود، همچنین از تماس مستقیم آب آبیاری با طوقه درخت اجتناب گردد و از سیستم آبیاری قطره‌ای استفاده شود تا علاوه بر صرفه‌جویی در مصرف آب از پراکنش عامل بیماری جلوگیری شود. چندین مکانیسم برای پخش اندامهای تکثیری (propagule) گونه‌های فیتوفترا وجود دارد، که از آن جمله می‌توان خاک، باد، آب، حشرات، حلزون‌ها، جوندگان و اندامهای تکثیری گیاهان را نام برد (Erwin & Ribeiro 1996). در این بررسی در حاشیه زاینده رود از طرف سد زاینده رود به سمت شرق (مسیر رودخانه) میزان جداسازی قارچ *Pca* افزایش می‌یافت. باتوجه به اینکه شیوه آبیاری در این منطقه بیشتر از نوع غرقابی است و پس آب باغات بالا دست مجدداً به رودخانه می‌ریزد بنظر می‌رسد آب رودخانه در انتشار اندامهای تکثیری قارچ، آلودگی و همه‌گیری بیماری نقش مهمی داشته باشد.

در آزمایش تعیین مقاومت ارقام و ژنوتیپ‌های مختلف بادام به قارچ *Pca* نتایج نشان داد که توده‌های، سنگی جونقان، تلخه شوراب، سنگی کریم‌آباد، تلخه صادق آباد، تلخه امامیه، Nonpareil و تلخه پوست نازک هوره مقاوم و بقیه ژنوتیپ‌ها و ارقام متحمل تا حساس بودند. این تنوع در میزان حساسیت ارقام مختلف، توسط محققان دیگر نیز در مورد درختان میوه هسته‌دار مورد بررسی و تایید قرار گرفته است. (Sartipi and Banihashemi 1998a) در شرایط گلخانه عکس‌العمل طوقه و ریشه دانه‌های شش ماهه ارقام بادام مامایی، محب علی و تلخه بی‌نام نجف آباد، تلخه ساده و سنگی تلخ ریز از نیریز و نیز هلوی بذر تلخ اصفهان و زردآلوی هلندر به *Pca* را مورد مطالعه قرار داده‌اند، و ارتفاع گیاه، میزان پیشروی بیماری، وزن ریشه و کل گیاه، سرعت مرگ و میر دانه‌ها، تعداد کل دانه‌های مرده و درصد کلونیزه کردن ریشه، طوقه و ساقه را ارزیابی کرده‌اند. بر اساس نتایج بدست آمده بادام رقم مامایی حساسترین و هلوی بذر تلخ، زردآلوی هلندر و بادام رقم تلخه بی‌نام نجف آباد مقاومترین بودند

(Sartipi and Banihashemi 1998a, Banihashemi and Sartipi 2004). بر این اساس می‌توان گفت فراوانی مقاومت در توده‌های تلخ بیشتر از توده‌های سنگی و ارقام تجاری است. تقریباً همه ارقام تجاری بادام نسبت به *Pca* حساس بودند بنابراین پایه مناسبی برای بادام نمی‌توانند باشند. ویکس و لی (Wicks and Lee 1986). با انجام آزمایشهایی نشان دادند که نهالهای بادام ارقام Mission و Chellaston که معمولاً در کالیفرنیا بعنوان پایه‌های بادام مورد استفاده واقع می‌شوند به *P.cambivora* حساس هستند در حالیکه پایه هلو Nemaguard به این قارچ مقاوم است. براساس همین مطالعات نهالهای هیبرید بادام و هلوی Nemaguard به *P.cambivora* حساس بود، در حالیکه Titan که یک رقم دیر گل جهش یافته از کولتیوار Non-pariel می‌باشد، تا حدودی از خود مقاومت نشان می‌دهد. حساسیت ارثی پایه‌های بادام و گیلاس بعد از اینکه اینها بر روی کولتیوارهای مقاومتر پیوند زده می‌شوند، تغییر نمی‌یابد. بر اساس تحقیقات بالا و نیز سایر مطالعاتیکه در نقاط مختلف دنیا انجام پذیرفته است بنظر می‌رسد که ارقام تجاری هلو، زردآلو، بادام، گیلاس و آلبالو بطور کلی به گونه‌های مختلف فیتوفتورا حساس بوده و تنها آلو تا حدودی مقاوم است (Wicks and Lee 1986).

بیش از ۱۰ گونه *Phytophthora* بعنوان عامل مرگ و میر درختان بادام جداسازی و شناسایی شده است. رهیافت‌های کلیدی برای کنترل پوسیدگی‌های ریشه و طوقه فیتوفتورایی شامل بهداشت باغ و نهالستان، مدیریت صحیح آبیاری و انتخاب پایه‌های مقاوم به این عوامل بیماریزا است (Wilcox and Mircetich 1985). اکثر گونه‌های فیتوفتورا در قسمت ریشه بیماریزا هستند ولی *Pca* علاوه بر ریشه در محل طوقه نیز پوسیدگی ایجاد می‌کند. گونه‌های *P.syringae* و *P.citricola* بیشتر در اندامهای هوایی، حتی برگ و میوه، باعث ایجاد شانکر و بلایت می‌شوند (رجوع شود به Browne and Viveros 1999). در باغات بادام استان چهارمحال و بختیاری علائم بیشتر بصورت پوسیدگی و شانکر طوقه مشاهده می‌شود گاهی پیشرفت وسیع بیماری باعث مرگ درخت می‌شود ولی ریشه درختان ظاهراً سالم بنظر می‌رسند، از طوقه این درختان در اکثر موارد *Pca* جدا شد.

برون و ویروز در کالیفرنیا *P.citricola* را از شانکر اندامهای هوایی بادام ولی *Pca* از محل طوقه و ریشه جداسازی کرده‌اند. آنها اعتقاد دارند که در مدیریت بیماریهای فیتوفتورایی بادام

آنقدر که به مدیریت کنترل بیماری در خاک توجه می شود مدیریت بیماری در سطح خاک و اندامهای هوایی نیز اهمیت دارد. زیرا بقایای آلوده گیاه در سطح خاک و گیاه می تواند در همه گیری بیماری نقش مهمی داشته باشد. آنها *P.citricola* را بیشتر در باغات با آبیاری بارانی و قطره ای و لسی *Pca* را در باغات با آبیاری غرقابایی جدا کرده اند (Browne and Viveros 1999). بعضی باغداران و حتی عده ای از کارشناسان از بذر بادام کوهی، با این عقیده که نسبت به خشکی و عوامل بیماریزا مقاوم است، بعنوان پایه بادام استفاده می کنند. در این بررسی حساسترین ژنوتیپ به قارچ *Pca* بادام کوهی بود و میزان رشد و توسعه ریشه آن بسیار اندک است بنابراین پایه مناسبی برای درختان میوه هسته دار نمی تواند باشد.

از آنجایی که بادام از نظر گرده افشانی جزء گیاهان خود ناسازگار است و باتوجه به تفرق صفت در بذر نمی توان گفت صفات موجود در دانهال مربوط به درخت مادری است یا از طریق گرده به بذر یا دانهال منتقل شده است، لذا باتوجه به نتایج این تحقیق که تاییدی بر فراوانی مقاومت در توده های بذری تلخ است، پیشنهاد می شود با استفاده از تکنیک های ریشه دار کردن قلمه بادام از درختان منتخب صفات مورد بررسی در این پژوهش روی این نهالها ارزیابی شود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان چهار محال و بختیاری بخاطر تامین قسمتی از اعتبار مالی این پژوهش از آقای محمود طاهری تکنسین بخش تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی چهار محال و بختیاری بخاطر همکاری در نمونه برداری و عملیات گلخانه ای، از آقایان مهندس سید حبیباله نوربخش و حسین مرادی بخاطر همکاری در تهیه بذور ارقام و توده های محلی بادام تشکر و قدردانی می شود.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (97-99) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارندگان: مهندس ناصر صحرانگرد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی چهارمحال و بختیاری، شهرکرد و دکتر ضیاءالدین بنی هاشمی بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز